

de bedøvelse bl.a. ved slagtning i overensstemmelse med religiøse ritualer.

Justitsministeriet er ligeledes enig med udvalget i, at de rituelle slagtninger bør udføres på en sådan måde, at de dyreværnsmæssige hensyn varetages bedst muligt, og ministeriet kan derfor tilslutte sig forslaget om en bestemmelse, der bemyndiger justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om indretning af kastemaskiner med henblik på at skåne dyret mest muligt, jf. lovforslagets § 13, stk. 2, der svarer til § 13, stk. 2, i udvalgets lovudkast.

Justitsministeriet kan endvidere støtte forslaget om yderligere videnskabelig forskning i slagtemetoderens indvirkning på dyrene.

5.7.3. Operative indgreb og lign.

Udvalget har behandlet spørgsmålet om anvendelse af operative indgreb over for dyr i betænkningen side 51-54 og 98-100.

5.7.3.1. Generelle krav til operative indgreb

Udvalget finder, at der i forhold til de gældende regler i dyreværnslovens §§ 8-11 er behov for at skærpe kravene til udførelsen af operative indgreb, således at alle operative indgreb, der kan påføre dyret lidelse bortset fra uvæsentlig smerte af forbigående beskaffenhed, skal udføres af en dyrlæge, medmindre indgrebet er uopsætteligt.

Justitsministeriet kan tiltræde dette forslag, jf. lovforslagets § 14, stk. 1, der svarer til § 14, stk. 1, i udvalgets lovudkast.

Udvalget foreslår i § 14, stk. 2, i sit lovudkast en bestemmelse, hvorefter justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om bl.a. halekupering, kastration, afhorning, mærkning, fjernelse af kløer og andre legemsdele og beskæring af næb samt klove og hove, herunder regler om, hvem der må foretage indgrebene og under hvilke betingelser.

Udvalget foreslår endvidere - lovudkastets § 14, stk. 3 og stk. 4 - at justitsministeren dels skal kunne fastsætte regler om, at visse typer indgreb kun må foretages af en dyrlæge eller andet særligt uddannet personale, dels skal kunne forbyde visse typer af operative og lignende indgreb.

Justitsministeriet kan tiltræde disse forslag, jf. lovforslaget § 14, stk. 2-4, der svarer til lovudkastets § 14, stk. 2-4.

5.7.3.2. Halekupering af hunde

Der er enighed i udvalget om, at der som udgangspunkt bør være forbud mod halekupering af hunde, således at kupering af hundehaler kun må ske, hvis det konkret er påkrævet af veterinære hensyn. Kuperingen må i så fald kun foretages af en dyrlæge og un-

der bedøvelse. Herved skabes der mulighed for, at Danmark kan ratificere den europæiske konvention om beskyttelse af kæledyr uden at skulle benytte sig af den mulighed, som konventionen giver til at tage forbehold på dette punkt, jf. pkt. 4.A.d.

Efter § 9, stk. 2, i den gældende dyreværnslov er kupering af halen på hunde, der ikke er 8 dage gamle, tilladt.

Udvalgets forslag om et forbud mod halekupering, der ikke er veterinært begrundet, har mødt modstand fra jagtorganisationer og kennelklubber. Disse organisationer ønsker adgangen til halekupering af hunde bevaret, men foreslår samtidig, at den gældende aldersgrænse på 8 dage nedsættes til 4 dage, og at indgrebet skal foretages af en dyrlæge. Ønsket om at bevare adgangen til halekupering er begrundet med, at der ellers opstår risiko for lædering af hundenes haler f.eks. under jagtudøvelse. Endvidere peges der på, at indgrebet kan udføres uden smertepåvirkning, da hundens centralnervesystem ikke er færdigudviklet ved fødslen. Det er på denne baggrund organisationernes opfattelse, at det er mere dyrevenligt at kupere halen på de nyfødte hvalpe end at undlade dette, idet man som nævnt herved undgår, at hunden senere i sit liv bliver påført haleskader med smerte til følge.

Heroverfor står dels dyreadfærdsforskernes redøgelser om halens betydning som signalorgan i forhold til andre hunde og dyr af anden race, dels dyrlægenes principielle modstand imod fjernelse af væv og knogler i tilfælde, hvor det ikke er begrundet i veterinære hensyn.

Justitsministeriet finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at indføre et generelt forbud mod den halekupering af hunde, som gennem tiderne er blevet foretaget navnlig på jagt- og vagthunde.

Den europæiske konvention om beskyttelse af kæledyr er på nuværende tidspunkt alene ratificeret af Norge og Sverige, begge uden forbehold. Belgien, Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Grækenland, Italien, Luxembourg, Holland og Portugal har undertegnet konventionen. Flere af disse lande har i forbindelse med undertegnelsen benyttet sig af adgangen til at tage forbehold over for konventionens artikel 10 om forbud mod halekupering.

Norge og Sverige har med virkning fra henholdsvis 1. juli 1988 og 1. januar 1989 indført forbud mod halekupering. Det er Justitsministeriets opfattelse, at man fra dansk side bør afvente erfaringerne med forbudet i Norge og Sverige, forinden man tager endelig stilling til, om der skal indføres et forbud mod halekupering i Danmark.

Justitsministeriet er imidlertid indstillet på i de administrative regler, der i medfør af lovforslagets § 14,